

AGNOSTICISME NO COMPARTIT

No solament els bascos i els gallecs, ans també els canaris, han expressat, per mitjà de la premsa, llur parer favorable a una intervenció més decidida dels diputats catalans «a favor dels interessos generals de la República». Millor: d'una manera molt subtil, canaris, bascos i gallecs han fet comprendre que la representació catalana al Parlament es mostrava excessivament reservada en debatre's qüestions que afecten la generalitat del país. Més decidida, la premsa d'Euskadi creu que el silenci de l'equip català, sobretot el de la seva ala esquerra, no afavoreix la resolució dels plets nacionals plantejats als Constituents.

Ens interessa de fer constar que no són solament els nostres correligionaris en autonomies de Galícia i d'Euskadi que lamenten l'escassa intervenció dels representants de Catalunya en els debats que no afecten l'Estatut de Catalunya, sinó que la majoria dels catalans amb sensibilitat política s'han adonat dies ha d'aquesta activitat deficient de la minoria catalana.

El punt de vista dels autonomistes gallecs i bascos, compartit per molts catalans, és que la intervenció de la minoria catalana a favor de l'Estatut hauria d'ésser completada per una intervenció franca i decidida de la mateixa minoria a favor de totes les reivindicacions de caràcter autonomista posades a debat per les altres minories parlamentàries. Un escriptor galleguista creu que aquesta intervenció hauria d'ésser, com hem transcrit abans, a favor dels interessos generals de la República.

Cal comprendre entre aquests interessos no solament els derivats dels principis doctrinals debatuts en aprovar-se els articles de la Constitució, ans també els interessos localitzats. És a dir: a parer d'uns i altres, la posició de la minoria catalana davant el Parlament hauria guanyat en avantatge d'haver considerat llurs components com a propis no solament els plets autonomistes gallecs i bascos, sinó també, per dir-ho així, el «plet» general de la República.

Aquesta «absència» d'un pensament català, d'unes directives catalanes, en l'obra de la reconstrucció política d'Espanya és més ostensible si hom té en compte que el Catalanisme ha elaborat, en el curs de la seva formació ideològica, una doctrina que, per damunt de les seves interpretacions liberals o tradicionals, és prou sòlidament estructurada per a permetre als representants de Catalunya, de dreta o d'esquerra, blancs o vermells, un plantejament general del punt de vista català.

Puix que aquesta és la veritat, que semblen haver oblidat (per ventura intencionadament), o que potser ignoren, nombre dels representants actuals de Catalunya al

Parlament. Davant l'espanyolisme unilateral i castellanista, davant el nacionalisme imperialista castellà, hi ha l'espanyolisme objectiu i optimista del Catalanisme històric, total.

L'agnosticisme de l'actual minoria catalana al Parlament, conscient o no, és, a parer nostre, un error de tàctica. Un (irreparable?) error que esdevindrà històric.

[La Publicitat, 2-X-1931]